

Saateks

Linnukevad on käes. Kevad nagu kevad ikka, aga ometi kordumatu. Sest midagi on alati teisiti kui varem või tuleval aastatel. Kuid on ka midagi püsivat ja kindlat. Kindel on see, et kevad on linnumehele kõige kiirem ja huvitavam aeg. Olgu siis tema erihuviks fenoloogia, ränne või pesitsemine, või kõik need koos. Ole vaid kärmas ja ära midagi maha maga.

Alanud aasta lind on kiivitaja. See kena tutiga lind seondub minu jaoks just kevadpäikeses auravate ja eriliselt lõhnavate mustade põllulappidega. Nende kapsarauda meenutav lennusiluett ja küljelt küljele kõikuv laperdav lend veel lumelapiliste põldude kohal. Kiivitajad saabuvad varakult, nii märtsi lõpupoole. Vahest liigagi vara, sest pahatihti jäävad nad kurja järeltalve küüsi ning paljud peavad eluga maksma. Aga koduigatsus ja rändetung on niivõrd tugevad, et nad tulevad kõigele vaatamata. Ja kevadpühade ajal on kiivitaja pesas juba munad.

Uus aastatuhat algab ühingu juubeliga – tähistame oma 80. sünnipäeva. See on hetk, mil vaatame tagasi ja seame uusi sihte. Õnneks ei pea me tagasi vaadates häbenema, juba algselt paika pandud ideed ja eesmärgid on püsinud ja kandnud. On küll olnud raskeid aegu ja murranguhetki, kuid võime siiski tõdeda, et oleme käinud õiget teed ja seal edukadki olnud. Ja ega see vist teisiti saanukski olla, sest meie missioon on lihtne ja õilis – lindude tundmaõppimine ja õpetamine, nende uurimine ja kaitsmine.

Linnud on au sees olnud kõigis ühiskondades, isegi sovjetlikus impeeriumis. Sest linnud on need, kes toidavad meie ilumeelt ja tundeid. Suhtumises neisse peegeldub meie endi südametunnistus ning suhtumine kaasinimestesse. Seepärast ongi nii, et linnuhuviliste suhteline hulk ja haritus ning nende tegevus näitab kogu ühiskonna kvaliteeti. Meie häälekandja on “Hirundo” ja tema kvaliteet peaks kajastama ühingu olukorda. Hinnangu sellele saate anda vaid teie, head lugejad ja ühingu liikmed.

Suitsupääsukese aasta sai ümber ja algas kiivitaja aasta. Kokkuvõtet möödunud aasta linnu – oma rahvuslinnu ja ühingu vapilinnu – käekäigust võite lugeda käesolevast “Hirundost”. Lisaks veel lugusid veelindude talvitumisest meie rannavetes, röövlindude toitumisbiotoobi valikust ning sellest, kas karjäärid võivad lindudele asendada looduslikke veekogusid. Ajakirja lõpuosast leiate lühiuudiseid ning kroonika ja raamatututvustuste veerud. Loodan, et igapähele on siin midagi. Head lugemist!

Aivar Leito

EOÜ nõukogu aseesimees